

Маслиҳат ба донишҷӯён

Пеш аз ибтидои машғулият

Аз одамоне ки дар рӯи замин зиндагӣ кардаанд, кӣ шахси бузургтарин аст? Ин одам Исои Масеҳ мебошад. Оё шумо дар бораи Ӯ чизе шунидаед? Курси додашуда барои шиносӣ бо Ӯ ёрӣ медиҳад. Шумо аз Навиштаҳои Пок мефаҳмед, ки Ӯ дар асл кӣ буд, чӣ кор мекард ва чӣ гуна Ӯро фаҳмида метавонед.

Машғулиятро чӣ тавр бояд сар кард?

Барои машғулият ҷое ёбед, ки касе ба шумо халал нарасонад. Пеш аз ибтидои кор ба Худо бо дуо муроҷиат кунед. Аз Ӯ хоҳиш намоед, то чизеро, ки аз Навиштаҳои Пок мехонед, ба шумо равшан намояд. Шояд, дуои шумо суҳанҳои Довудро дар бар гирад, ки гуфта буд: “Чашмони маро воз кун, то ки аз Тавротӣ Ту корҳои аҷоибро бубинам” (Забури 118: 18).

Аз Навиштаҳои Пок ҳар як боб ва ҳар як оятро бо диққат хонед. Боварӣ ҳосил намоед, ки оятро дуруст ёфтаед: масалан, Юҳанно 1:1-ро аз 1Юҳанно 1:1 фарқ кунед.

Ба саволҳо бо суҳанони худ ҷавоб гӯед. Шумо метавонед тамоми ҷумла ва ё қисми онро истифода баред. Агар ба савол “Ҳа” ё “Не” ҷавоб додан мумкин бошад, ҳамеша ҷавоби худро аниқ кунед: масалан, ин тавр нависед: “Ҳа, барои он ки ...” Агар шумо луғат дошта бошед, ҳамеша дар наздатон нигоҳ доред, то маъноии калимаҳои нофаҳморо фаҳмед.

Имтиҳонҳо

Пас аз ҳар як дарс саволҳои имтиҳонӣ оварда шудааст. Баъд аз он ки шумо дарси якумро тамомам мекунад, метавонед ба саволҳои ҳамин дарс ҷавоб гӯед. Баъди анҷом додани дарси дуюм низ, инчунин. Ва танҳо пас аз он ки шумо ба ҳамаи саволҳо ҷавоб гардонед, ин дафтарро ба дастурдиҳандаи худ диҳед ё ба адресе ки дар охири он ҳаст, равон кунед.

Ҷавобҳои шумо чӣ тавр баҳо дода мешаванд?

Баъд аз он ки шумо варақаи ҷавобҳоятонро ба мо мефиристед, мо онро тафтиш карда, ба шумо бармегардонем. Агар ҷавоби шумо нодуруст бошад, мо чӣ тавр аз Навиштаҳои Пок ё ин китоб ҷавоби дуруст ёфтаанро мефаҳмонем.

Омӯзиширо чӣ тавр ташкил кардан лозим аст?

Дар давоми ҳафта барои дарсҳо вақти муайян ҷудо кунед. Агар машғулиятҳои шумо дар синф гузаранд, ҷадвали дарсии гуруҳатонро риоя кунед.

Боз як маслиҳати дигар

Боварӣ ҳосил кунед, ки рафтори шумо ба он чи омӯхта истодаед, мувофиқат мекунад. Аз номаи Яъқуб боби 1, оятҳои 22–25-ро бо диққат хонед. Бигзор Худованд ба шумо ёрӣ диҳад, то он чи оиди

бузургтарин одами дар рӯи замин зиста хоҳед фаҳмид,
дар ҳаёт ба кор баред.

Исои Масеҳ кист?

Исои Масеҳ кист? Бисёриҳо ин саволро дода буданд. Ин саволро одамон дар замони ҳаёти заминии Исои Масеҳ ва пас аз он низ медоданд. Ин муҳимтарин саволест, ки одам дода метавонад.

Пайравони Исо ва шогирдони Ӯро низ ин савол баъди вохӯрданашон бо Ӯ ором намегузошт. Онҳо мепурсиданд: “Ин кист, ки боду баҳр ҳам ба Ӯ итоат мекунанд?” (Марқӯс 4: 41).

Сарварони дин дар замони Исо мақсадҳоеро пайравӣ мекарданд, ки бо мақсадҳои шогирдон зид буданд, вале онҳо низ ҳамин саволро медоданд: “Ин кист, ки куфр* меғӯяд?” (Луқо 5:21).

Ҳатто пас аз сеюним соли хизматгузори Ӯ боз ҳам мардум ҳамон саволро медоданд: “Ва ҳангоме ки Ӯ ба Уршалим ворид шуд, тамоми аҳли шаҳр ба ҷунбиш омада меғуфтанд: “Ин кист?” (Матто 21: 10).

Исои Масеҳ кист?

Ҷавобе ки мо ба ин савол меёбем, метавонад ба тарзи ҳаёти мо таъсири бузурге расонад.

Чор Инҷил барои он навишта шудаанд, ки шумо ба ин савол ҷавоб ёбед. Агар шумо оиди хондаатон андеша карда ба саволҳо аз таҳти дил ҷавоб гардонед, ҳаёти шумо метавонад дигаргун шавад. Ҷуноне ки дар яке аз Инҷилҳо гуфта шудааст: “то шумо имон оваред

---

* Куфр - бадгӯй нисбати дин.

(бовар кунед), ки Исо Масеҳ ва Писари Худост; ва имон оварда, ба исми $\bar{U}$ ҳаёт ёбед” (Юҳанно 20: 31).

Дарси додашуда ба шумо ёрӣ медиҳад, то он чиро, ки дар Навиштаҳои Пок оиди Исои Масеҳ гуфта шудааст, хуб фаҳмида гиред.

То омадани Исо чӣ буд?

Олам бо ҳар гуна роҳ ба омадани Исои Масеҳ тайёр мешуд.

То вақти омадани Исо Худованд исроилиёнро ёд дод, ки Ёро парастииш кунанд. Худо оҳиста-оҳиста, дар тӯли асрҳо ҳақиқатҳои бузурги Худо ба мардум ошкор мекард. Дертар, хангоми ронда шуданашон, вақте ки исроилиён дар байни халқҳо пароканда шуда буданд, онҳо Сухани Худоро бо худ бурданд.

Онҳоеро, ки исроилиӣ набуданд, “бутпараст” меномиданд. Дар дунёи қадим бутпарастон дар Шарқ зиңдагии бодабада мебуданд. Дар Юнони қадим онҳо аз комёбиҳои маданият ҳаловат мебуданд, ҳокимони Рум бошанд фарқи ҳокимияти номаҳдуди худ буданд.

Аммо ҳамаи ин талаботи рӯҳии бутпарастонро қонеъ намегардонд ва ҷони онҳоро аз гуноҳ раҳо карда наметавонист.

Одамон дар он вақт бо ҳар гуна роҳ ба омадани Исои Масеҳ тайёр карда шуда буданд. Дини исроилиён, маданияти юнониён, ҳуқуқшиносии Рум – ҳамаи ин ба паҳншавии тези хабар дар бораи Исои Масеҳ ёрӣ мебуд. Аммо дин, маданият, ҳокимият, таълимотҳои фалсафӣ, санъат ва бузургтарин дастнависҳо ба одамон барои шинохтани Худои ҳақиқӣ кӯмак накарданд. Кӯшишҳои омехтани дини исроилиён бо дигар дин, гумшавии баъзе динҳои аввал ва ҷидду ҷаҳди самимии баъзе шахсони некӯахлоқ дар роҳи ҷустуҷӯи Худо натиҷаҳои самарабахш карда надоданд.

Вале: “Ҳамин ки пуррагии замон даррасид, Худо Писари Худо фиристонд...” (Ғалотиён 4:4).

Ў одам буд

Зиндагии Исои Масеҳ он қадар бемонанд буд, ки гоҳо ба одам будани Ў бовар кардан душвор аст.

1. Порчаҳои зеринро аз Навиштаҳои Пок хонед. Сифатҳои Исои Масеҳро, ки дар ҳақиқат мисли шумо одам будани Ўро тасдиқ мекунанд, навишта гиред.

а. Матто 2:1 _____

Диониси “хурдӣ” солномаеро, ки мо то ҳол истифода мебарем, тартиб дод. Ў ибтидои вақтро аз зодашавии Исо ҳисоб кард. Исои Масеҳ нуқтаи ибтидоӣ ва маркази на танҳо вақт, балки ҳамаи таърих мебошад. Ў калид ба ҳамаи сирҳои замон аст.

б. Луқо 2: 40 _____

в. Луқо 2: 51-52 _____

г. Матто 4:1-11 _____

д. Юҳанно 4:1-7 _____

е. Марқӯс 4:35- 41 _____

ж. Юҳанно 11:28-37 _____

з. Юҳанно 19:28-30 _____

Шумо ба кадом хулоса омадед? Аниқ аст, ки Исои Масеҳ аз ҳар бобат одами ҳақиқӣ буд. Ў зода шуда буд. Бинобар хурдсол буданаш Ў ба модар вобаста буд. Ў ба

падару модари заминии Худ итоат мекард. Ҷ мисли мо ба воя расид. Гуруснагӣ, ташнагӣ ва хасташавӣ ба Ҷ маълум буданд. Ҷ мисли мо ҳиссиёти хурсандӣ, ғаму андӯх, ғазаб ва муҳаббатро медонист. Ҷ ба васваса карда дучор шуда, бар он ғолиб омад. Тани Ҷ, ақли Ҷ ва ҳиссиёти Ҷ дардро ҳис мекарданд. Ва Ҷ инчунин маргро дида буд.

Агарчи Ҷ одам буд, аз дигарон фарқ мекард

Исо мувофиқи қонуну қоидаҳои халқи Исроил зиндагӣ мекард, зеро дар оилаи исроилӣ зода шуда буд. Қонунҳо бениҳоят сахт буданд.

2. Дар Ғалотиён 4:4 дар бораи падару модари Исо кадом ҳақиқати ғайриоддӣ мушоҳида мешавад?

Масъалаи аз духтари бокира* зода шудани Исои Масеҳ ба илми илоҳӣ дахлдор нест, балки воқеаи таърихист. Ривояти Навиштаҳои Пок ҳақиқати таърихист. Барои мо манбаи асосии маълумот Инҷили Матто ва Луқо мебошанд. Ҳама чиз ба далелҳо вобаста аст, шаҳодатҳо бошанд нишон медиҳанд, ки ин навиштаҳо ҳуҷҷатҳои аслии давраи фириштаҳо* мебошанд: ин навиштаҳо номҳои нависандагони худро доранд: ва нақл оиди ҳомилашавии бокира дар саҳифаҳои аввали онҳо баён шудааст”.

---

* Бокира - духтаре ки мард ба ӯ наздикӣ накардааст

* Фирришта - ҳавворӣ

Бо гуфтор ва кирдори Худ Исои Масеҳ аз шумову ман фарқ дошт. Одамоне ки Ўро мешинохтанд, ба ин шаҳодат медиҳанд.

3. Кадом далелҳо дар оятҳои Навиштаҳои Пок нишон медиҳанд, ки Исо аз шумо ва ман фарқ дошт? Ҳамаи фарқҳоеро, ки меёбед, навишта гиред.

Румиён 3:23 ва Ибриён 4:16 -ро муқоиса кунед.

Юҳанно 8:29

Юҳанно 8: 45- 47

Луқо 23: 41

Ў аз одам дида зиёдтар буд

Исо одами оддӣ набуд. Ў ҳеч гоҳ гуноҳ намекард.

4. Инҷили Юҳанно баъзан Исоро “Калом (Сухан)” меномад. Дар Инҷили Юҳанно 1:1-5 оиди зиндагии Ў чӣ гуфта мешавад?

Аҳамият диҳед, Юҳанно намегӯяд, ки Ў “пеш аз офариниши олам” пайдо шуд. Ў менависад, ки Исои Масеҳ “пеш аз офариниши олам” буд. Ў ҳамеша вучуд дошт! Сипас дар Инҷили Юҳанно гуфта шудааст: “Ва Калом ҷисм гардид ва дар миёни мо сокин шуд” (Юҳанно 1:14).

5. Барои чӣ яҳудиён тайёр буданд, ки Исоро сангсор кунанд? (Юҳанно 8: 48-59).

-----

6. Дар Юҳанно 3:16 гуфта шудааст, ки Исо
Писари _____ Худо мебошад.

Писари Худо будани Исо маънои онро надорад,
ки Худо Ӯро ба дунё овардааст. Исои Масеҳ ҳеҷ гоҳ
офарида нашуда буд. Ӯ ҳамеша вучуд дошт. Ин ном
муносибати Исоро бо Худо нишон медиҳад. Исо аз
ҷониби Худо омада, Худоро аён кард. Исои Масеҳ
таҷассуми Худо ва Писари Ҷовидон аст. Ӯ Худои
Боломақом аст.

Дар Инҷили Матто гуфта шудааст, ки Паймони
Куҳан омадани Исоро садҳо сол пеш аз зодашавии Ӯ
пешгӯӣ кардааст. Масалан, дар китоби Ишаъёи набӣ,
боби 9, ояти 6 гуфта шудааст: “Зеро ки кӯдаке барои
мо таваллуд ёфт, Писаре ба мо дода шуд ва салтанат
бар дӯши Ӯ хоҳад буд, ва номи Ӯ Аҷиб, Мушовир,
Худои Ҷаббор, Падари ҷовид, Мири Осоиштагӣ хонда
хоҳад шуд”.

7. Кадом номҳо аз китоби Ишаъёи Набӣ 9:6 ба Худо
будани Кӯдак ишора мекунанд?

_____

_____

8. Баъд аз он ки шогирдон муддати дароз ҳаёти Ӯро
мушоҳида намуда, таълимоти Ӯро гӯш мекарданд, Исо
аз онҳо пурсид, ки онҳо Ӯро кӣ мешуморанд? Петрус
чӣ ҷавоб дод? (Матто 16:13–20).

(Ояти 17 ба мо мегӯяд, ки чӣ тавр Петрус кӣ будани Исоро фаҳмид).

9. Дар доварӣ, ҳангоме ки саркоҳин либосҳои худро пора карда, Исоро ба куфргӯӣ (Худро Худо шумурданаш) айбдор мекард, Исо чӣ ҷавоб дод? (Марқӯс 14:61- 64).

Баёноти Масеҳ куфр ӯълон шуда буд – гарчанде Ӯ ҳақиқатан Ҳамоне буд, ки Худро меномид! Ӯ медонист, ки рӯҳониёни яҳудӣ марги Ӯро талаб хоҳанд кард. То дами расидани вақте ки Худо барои марги Исо муайян карда буд, Ӯ ошкоро Худро Худо ӯълон накарда буд (Юҳанно 8:20). Баръакс, Ӯ водор мекард, ки дигарон кӣ будани Ӯро муайян кунанд (ба саволи 8 нигаред).

10. Мувофиқи гуфтаҳои Исо, танҳо киро мо бояд парастииш кунем? (Матто 4:9-10).

---

11. Чаро Петрус нахост, ки Корнилиус зону зада ба ӯ сачда кунад? (Аъмол 10:19- 33).

---

12. Ҳангоме ки Юҳанно зону зада фариштаро парастииш кардани буд, ӯ чӣ гуфт? (Ваҳй 22:1- 9).

---

13. Иҷрои кадом амали аҳамиятнокро Исо ба шогирдонаш иҷозат дод? (Инҷили Матто 14:33).

Дар Навиштаҳои Пок, аз китоби Ҳастӣ то китоби Ваҳй, гуфта шудааст, ки танҳо ба Худо сачда кардан лозим аст. Дар китоби Такрори Шариат 5:7- 10 чунин гуфта шудааст: “Туро худоёни дигар, чуз Ман, набояд бошад. Барои худ буге ва сурате аз он чи дар осмон дар болост ва дар замин дар поён ҳаст ва он чи дар об поёнтар аз замин аст, насоз. Ба онҳо сачда набар ва ба онҳо ибодат накун; зеро ки Ман Худованд (Парвардигор) Худои ту, Худои рашкноке ҳастам, ки барои гуноҳи падарон писаронро то насли сеюм ва чоруми онҳое, ки ба Ман нафрат доранд, ҷазо медиҳам ва ба ҳазорон насли онҳое, ки Маро дӯст медоранд ва қонунҳои Маро ба ҷо меоваранд, марҳамат мекунам”.

14. Мувофиқи Румиён 1:4 кадом далел оиди Худо будани Исо асосӣ мебошад?

---

15. Кадом ду далелро Исо ба шогирдонаш пешниҳод кард, то онҳо бовар кунанд, ки Ӯ аз мурдагон зинда шудааст? (Луқо 24:36- 43).

---

16. Боз як бори дигар ҷавобҳои худро бо диққат аз назар гузаронед. Ҳангоме ки шумо оиди Исои Масеҳ фаҳмидед, чӣ ба шумо таъсири бештар кард?

Одами бузургтарин

Имтиҳони 1

Ному насаби шумо _____

Адреси шумо _____

Дастурдиҳанда _____ Баҳо _____

Аз тарафи рост ҳарфиро нависед, ки ба ҷавоби дуруст мувофиқат мекунад.

1. Фиристаҳо мепурсиданд: “Ин одам кист?”, ҳангоме Исо

а. обро ба май табдил дод;

б. мурдаро зинда кард;

в. панҷ ҳазор одамро сер кард;

г. бод ва мавҷҳоро бо фармони худ тобеъ гардонд.

_____

2. Чӣ тавр исроилиён оламро ба омадани Исои Масеҳ тайёр

карданд?

а. Ба халқҳо хабари ҳақиқатро расониданд.

б. Нишон доданд, ки ҷамъияти инсонӣ ўҳтиёҷоти моро қонеъ гардонида натавонист.

в. Исбот карданд, ки чизҳои қиматбаҳо ўҳтиёҷоти зарурии моро қонеъ гардонида натавонистанд.

г. Нишон доданд ки ҳокимият моро хушбахт карда наметавонад. _____

3. Худо пешгӯӣ карда буд, ки Исо дар

а. Уршалим

б. Байт-Лаҳм

в. Носира

г. Кафарнаҳум зода мешавад. _____

4. Падари ҳақиқии Исо кӣ буд?

а. Юсуф.

б. Худо.

в. сирр аст.

г. маълум буд, аммо ҳоло фаромӯш шудааст. _____

5. Исои Масеҳ

а. ҳеч гоҳ васваса нашудааст;

б. васваса шудааст, аммо қариб ҳеч гоҳ гуноҳ намекард;

в. ҳеч гоҳ гуноҳ намекард;

г. аз ҳузури наҷотбахши Худо берун буд. _____

6. Худованд Исо

- а. аз вақти зодашавиаш вучуд дорад;
  - б. андаке пеш аз зодашавиаш мавҷудияташро сар кард;
  - в. мавҷудияташ аз вақте сар шуд, ки Худо Ӯро офарид ва “Сухан” номид;
  - г. ҳамеша вучуд дошт.
-

7. Кадоме аз номҳои зерини Худо дар Ишаъё 9:6 наомадааст?
- а. Худои Ҷаббор.
  - б. Ҷӯпони нек.
  - в. Падари ҷовид.
  - г. Мири осоиштагӣ.
-

8. Саркоҳин чун шунид, ки Исо Худро Писари Худо ўълон кард, либоси худро дарронд, зеро
- а. ба Исо бахилӣ мекард;
  - б. дурӯғгӯии Исоро медонист;
  - в. гуфтаи Исоро, ки Худро Худо меномид, рад мекард;
  - г. дар ғазаб буд.
-

9. Мувофиқи суханони Исо танҳо ба Худо сачда кардан лозим аст, агарчи Ӯ ба шогирдонаш иҷозат медод, ки ба Ӯ сачда кунанд. Ӯ ҳаёти ғайриоддӣ ба сар мебурд. Ин далелҳо тасдиқ мекунанд, ки Ӯ
- а. дар хусуси Худ хато мекард;
  - б. даъво мекард, ки Ӯ Худост;
  - в. дидаю доништа одамонро фиреб медод;
  - г. Худои ҳақиқӣ буд.
-

10. Чуноне ки дар Румиён 1: 4 гуфта шудааст, бузургтарин исботи Писари Худо будани Исо ин аст ки:

а. ӯ аз модари бокира ба олам омад;

б. ҳаёти ӯ нотақрор буд;

в. ӯ аз мурдагон зинда шуд;

г. ӯ ба осмон рафт. _____

Дар ин бора шумо чӣ мегӯед?

Исои Масеҳ кӣ буд? (Ҷавоби худро асоснок намоед).

ДАРСИ ДУЮМ

Ū чӣ кор мекард?

Исо фақат сеюним сол мавъиза карда буд. Он вақт мошин, поезд, ҳавопаймо, телевизион ва ё рӯзнома вучуд надоштанд. Ū дар шахраки хурдакаки Байт-Лаҳм зода шуд. Вале қисми зиёди ҳаёти Худо дар шахраки дигаре бо номи Носира гузаронид. Ū ҳеҷ гоҳ бештар аз 200 км дуртар аз хонаи Худ сафар накарда буд. Ū ҳеҷ гоҳ китоб нанавиштааст. Ū дар донишкада таҳсил накарда буд. Ū на молу мулк дошт, на идора.

Бо вучуди ин, ҳамаи лашкарҳо, ҳамаи киштиҳои сохташуда, ҳамаи парламентҳо ва ҳамаи подшоҳон дар якҷоягӣ ба ҳаёти инсон он таъсиреро надоштанд, ки ягона ҳаёти Исои Масеҳ расонидааст.

Дарси 1 шуморо бо Исои Масеҳ ҳамчун Худо-Писар шинос кард. Дар дарси 2 шумо аз он чи Исо дар давоми ҳаёти заминии худ карда буд, огоҳӣ меёбед. Албатта, мо ҳамаи амалҳои Исо ро пурра омӯхта наметавонем. Дар Инҷили Юҳанно 21:25 гуфта шудааст: “Боз бисёр аъмоли дигаре Исо ба ҷо овард, ки агар муфассалан навишта шавад, ба гумонам, тамоми дунё ҳам он китобҳои навишташударо ғунҷоиш дода наметавонист”.

Мо мехостем муҳимтарин амалҳои Исо ро дида бароем.

Ū мувофиқи нақшаи Худо амал мекард

Исо медонист, ки Ӯ барои иҷрои мақсади аз ҳама асосӣ омадааст.

1. Ҳанӯз дар хурдсолӣ Исо дар зиндагии Худ кадом мақсадро мегузошт? (Луқо 2:45–50). Маънои ояти 49 чист?

---

2. Исо барои чӣ омадааст? (Инҷили Юҳанно 10:10).

Ӯ аз ўҳтиёҷоти бузурги мо бохабар буд

3. Мувофиқи Луқо 19:10, Исо Писари Одам ба рӯи замин барои чӣ омада буд?

---

4. Бо кадом сабаб, мувофиқи 1Тимотиюс 1:15, Исо ба ин ҷаҳон омад? Павлус, устоди рӯҳонии яҳудиён, дар бораи худ чӣ гуфта буд?

Павлус мефаҳмид, ки агарчи ӯ одами бениҳоят диндор ва софдил буд, ба ӯ чизе намерасид. Ӯ

медонист, ки вичдон дар диндорӣ тарозуи ҳамаи амалу кор аст. Ба наздикӣ мо мефаҳмем, ки барои чӣ!

Навиштаҳои Пок оиди он чи сухан меронад, ки ҳоло ҳам дар рӯзномаҳо менависанд. Одамон офаридаҳои паст ва ночизанд. Мувофиқи суханони Павлус, “харобкорӣ ва ҳалокат дар роҳҳои онҳост: Онҳо роҳи сулҳу осоиштагиро намедонанд” (Румиён 3:16–17).

Ҳар яки мо медонем, ки ин ҳақиқат аст. Ҳангоме ки мо ба ҳаяҷон меоем, дору меҳӯрем. Баъзе вайрониҳои асабро бо дору бартараф кардан имкон надорад. Дар боби якуми нома ба Румиён ҳама мушкилоти шахсӣ ва ҷамъиятӣ ки мо ҳар рӯз бо онҳо вомеҳӯрем, тасвир ёфтаанд – гуноҳҳои ҷинсӣ, ҷинояткорӣ, дуздӣ, ҷинояткориҳои ҷавонон ва ҷангҳои байни халқҳо. Аммо Навиштаҳои Пок ба мо он чизро медиҳад, ки дар ин бобат рӯзномаҳои мо нотавонанд – сабабҳои ба амал омадани ин рӯйдодҳои нохубро мефаҳмонад.

5. Дар Румиён 1:28 гуфта шудааст, ки гуноҳ вақте ба амал меояд, ки

Дар Навиштаҳои Пок гуфта мешавад, ки гуноҳ вақте ба амал меояд, ки мо ҳуқуқи Худоро ба идора кардани ҳаётамон рад мекунем. Он чи мо “гуноҳ” меномем, ҳангоми беитоатӣ ба хости Худо ба вуҷуд меояд. Бинобар ин риоя кардани қонунҳои Худованд бисёр муҳим аст. Фаҳмидани он ки гуноҳ дар ҳақиқат

чист, хеле муҳим мебошад. Гуноҳ – на танҳо рафтори мо нисбати дигарон аст. Аслан гуноҳ беитоатии моро ба Худо ифода мекунад.

6. Мувофиқи Румиён 3:9–11, гуноҳкорон дар рӯи замин чӣ қадаранд?

---

7. Сазои гуноҳ чист? (Румиён 6:20- 23).

Ҳангоме ки Навиштаҳои Пок оиди марги мо мегӯяд, на танҳо марги ҷисмонии моро дар назар дорад. Дар нома ба Ўфсӯсиён гуфта шудааст, ки баъзеҳо бо вучуди ҷисман зинда буданашон мурда ҳисоб шуда метавонанд.

Чаро? Зеро, мувофиқи Навиштаҳои Пок, ҳар шахсе ки бе Худо зиндагӣ мекунад, мурда аст. На танҳо ҷисми мо мемирад. Мо метавонем барои Худо рӯҳан мурда бошем, агар ҳаёти ҷовидониро, ки Ў ба мо мебахшад, қабул накунем. Гуноҳ бар ҳаёти мо ҳукмфармост. Ҳатто амали беҳтарини диндорона метавонад аз ниятҳои худписандона пайдо шавад. Ба ибораи “музди кор” диққат диҳед. Барои кори иҷрошуда музд додан даркор аст.

8. Бинобар ин, мувофиқи нома ба Румиён 5:12, бо шумо чӣ ҳодиса рӯй дод?

Агар мо самимӣ бошем, ўътироф мекунем, ки ҳамаи мо гуноҳкорем. Навиштаҳои Пок мегӯяд, ки ўҳтиёчи бузургтарини мо наҷот ёфтан аст. Барои ҳамин Исои Масеҳ ба замин омадааст.

Ў барои наҷоти одамон қурбон шуд

Исо медонист, ки агар Ў ба дунёи мо биёяд, ду ҳодиса рӯй медиҳад.

9. Онҳо кадом ҳодисаҳоанд (Матто 16:21)?

Аз нав зинда шудан ҳар киро ҳам ба ҳайрат меовард. Мисли ин ҳеч гоҳ набуд. Аммо марги Исо ғайриоддӣ буд. Марг музди гуноҳ мебошад, вале Исо боре ҳам гуноҳ накарда буд!

10. Павлус дар 1Қўринтиён 15:1-4 оиди хушхабаре ки Худованд ба ў мавъиза кардани онро фармуд, чӣ гуфт?

Дар Паймони Қухан дар китоби Ишаъё 53:5, чунин гуфта шудааст: “Аммо Ў барои гуноҳҳои мо захмдор карда шуд ва барои ҷиноятҳои мо азобу

шиканча дид; ҷазои дунёи мо бар Ў буд ва ба воситаи захмҳои Ў мо шифо ёфтем”.

11. Ҷаро Исо, агарчи бегуноҳ буд, барои гуноҳҳои мо мурд? (1Петрус 3:18).

---

12. Худои комилу пок, ҳангоме ки мо ҳанӯз душманони Ў будем, Писари Худо ро фиристод, то барои мо бимирад. Агарчи Худованд ба гуноҳ нафрат дорад, муносибати Ў ба гуноҳкорон чӣ гуна аст? (Румиён 5:6 - 11).

“Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худо ро дод, то ҳар кӣ ба Ў имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад” (Юҳанно 3:16).

13. Мувофиқи 2Кўринтиён 5:19 - 20, Худо ба воситаи марги Исо чиро ба даст овард?

“Аммо Худованд муҳаббати Худо ба мо нишон медиҳад, бинобар ин ба гуноҳкор будани мо нигоҳ накарда, Исои Масеҳ барои мо қурбон шуд. Бештар аз ин, бо Хуни Ў сафед шуда, мо ба воситаи Ў аз ҷазои Худо халос мешавем. Гарчанде мо муқобили Худо

будем, ба воситаи марги Писари Ў ошті шудем, ғайр аз ин, ошті шуда мо бо ҳаёти Ў наҷот меёбем”.

Дониста бошед, ки Худо душмани мо нест, гарчанде ба Ў лозим омад, ки моро бо Худ ошті диҳад. Мо худамон муқобили Худовандем. Мо бояд бо Ў дӯст шавем.

14. Чаро бо Худо ошті карданамон зарур аст?

---

15. Донистани он чи Худованд ба воситаи Исои Масеҳ барои мо кард, бояд ба ҳаёти ҳар як шахс таъсир расонад. Се ҳодисаи хосро тасвир кунед, ки донистани он чи Худо барои шумо кард, ба ҳаёти шумо таъсир расонидааст.

а. _____

б. _____

в. _____

Новобаста ба он чи Худо ба воситаи Исои Масеҳ барои мо ва наҷот ёфтани мо кард, бисёр одамон имрӯзҳо осоштагӣ ва ҳаёти ҷовидонаи пешниҳодкардаи Исоро надоранд. Дарси 3, “Чӣ гуна ман метавонам Ўро шиносам?” ба шумо роҳи бо Ў

дӯст ва дорои ҳаёти ҷовидон шуданро ба воситаи ба ӯ
бовар кардан мефаҳмонад.

Одами бузургтарин

Имтиҳони 2

1. Дар Паймони Навин чӣ тасвир ёфтааст:
  - а. танҳо қисми каме аз ҳаёти Исо – он чи ӯ мекард ва мегуфт
  - б. ҳама чизе ки бо Исо рӯй дод ва қисме аз он чи ӯ мегуфт
  - в. ҳама суҳанҳои гуфтаи ӯ ва қисме аз он чи ӯ кард
  - г. ҳама чизе, ки Исо мекард ва мегуфт _____

2. Он чи Исо дар дувоздаҳсолагӣ ба модараш гуфт, ҳангоме ки модараш ӯро дар Хонаи Худо ёфта буд, чунин маъно дошт:
  - а. ӯ бовар дошт, ки Юсуф падари ӯст.
  - б. ӯ Писари Худост.
  - в. ӯ ба воқеаҳои зодашавии Худ шубҳа мекард.
  - г. ӯ намефаҳмид, ки барои амалӣ гардондани мақсади бузург ба дунё омадааст. _____

3. Худованд Исо гуфт, ки ӯ ба дунё омадааст, то
  - а. ба мо ҳаётро бо ҳамаи пуррагиаш диҳад;
  - б. гумроҳшудагонро ёфта начот диҳад;
  - в. он чизеро, ки дар пунктҳои пештара гуфта шудааст, иҷро кунад;
  - г. ҳеҷ чизеро аз он чи дар пунктҳои пештара гуфта шудааст, накунад. _____

4. То воҳӯрӣ бо Исо Павлус устоди дин буд. Худованд ҳаёти ӯро тағйир дод. Дертар Павлус худро

- а. роҳбари покони ҳисоб мекард
- б. роҳбари фириштаҳо ҳисоб мекард
- в. гуноҳкори бузург ҳисоб мекард
- г. пешвои исроилиён ҳисоб мекард. _____

5. Навиштаҳои Пок чунин ҳисоб мекунад, ки муносибатҳои чинӣ, гуноҳ, ҷиноят ва беитоати ҷавонон

- а. натиҷаи Худоро рад кардан мебошанд
- б. натиҷаи муҳити бад мебошанд
- в. натиҷаи камбағалӣ ва норасоии имтиёзҳо мебошанд
- г. натиҷаи маорифи бад мебошанд. _____

6. Чунон ки дар Навиштаҳои Пок гуфта шудааст, гуноҳ

- а. дурӯғгӯӣ ва дашному ҳақорат мебошад
- б. дуздӣ ва рафтори зидди ҷамъият мебошад
- в. фикр ва рафтори бад мебошад
- г. инкори Худо мебошад. _____

7. Мувофиқи Навиштаҳои Пок

- а. гуноҳкор шахсест, ки ҷинояти сазовори зиндон содир кардааст;
- б. гуноҳкор шахсест, ки дар алоқаи чинии нопок айбдор аст;
- в. гуноҳкор шахсест, ки на ҳама вақт ба ибодатҳои меравад;
- г. ҳамаи одамони гуноҳкоранд, муҳим нест, ки онҳо ба кадом андоза пок ва диндоранд. _____

8. Аз он чи дар поён оварда шудааст, кадомаш дуруст аст?

- а. шумо, шахси омӯзандаи ин курс, ҳеч гоҳ гуноҳ накардаед.
  - б. шахсе ки ин курсро тартиб дод, ҳеч гоҳ гуноҳ накардааст.
  - в. Исо ҳеч гоҳ гуноҳ накардааст.
  - г. баъзе одамон ҳеч гоҳ гуноҳ содир намекунанд.
-

9. Исо мурд, то ки

- а. назди Падараш ба осмон баргардад;
  - б. ба мо намунаи фидокорӣ барои мақсади бузург гардад;
  - в. мо дини навро таъсис намоем;
  - г. ба назди Худо баргаштани гуноҳкоронро имконпазир гардонад.
-

10. Худо чӣ тавр муҳаббати Худо аён кард?

- а. Ё дунёро офарид.
  - б. Ё Писари ягонаи Худо қурбон кард.
  - в. Ё Исои Масеҳро аз мурдагон зинда гардонд.
  - г. Ё ваъда дод, ки золимонро ҷазо медиҳад.
-

Дар ин бора шумо чӣ мегӯед?

Оё шумо мӯхтоҷи наҷот аз гуноҳ ҳастед? (Ҷавоби худро асоснок намоед).

Чӣ тавр ман метавонам Ӯро шиносам?

Чӣ хел ман аз гуноҳоям халос шавам? Навиштаҳои Пок роҳи ба даст овардани бахшиши Илоҳии ҳаёти ҷовидонаро ба воситаи бовар ба Исои Масеҳ нишон медиҳад. Мувофиқи гуфтаҳои он, мо бояд бо Худованд Исои Масеҳ муносибатҳои шахсӣ барқарор кунем. Аммо чӣ хел мо бо Ӯ шинос шавем?

Дар китоби Аъмоли Фиристаҳо 11:26 оиди чӣ гуна пайдо шудани калимаи “масеҳӣ” маълумот оварда шудааст. Он ҷо чунин гуфта шудааст: “...ва шогирдон аввалин бор дар Антиёхия масеҳӣ номида шудаанд”. Мувофиқи Навиштаҳои Пок, масеҳӣ шахсест, ки ба Исои Масеҳ бовар кардааст.

Дарси 3 ба шумо мефаҳмонад, ки боваркарда будан чӣ маъно дорад. Ин дарс ба шумо нишон медиҳад, ки чӣ гуна шумо масеҳӣ шуда метавонед.

Наҷот бар бовар асос меёбад

Агар ман ё шумо бо ҳаёти одилонаи худ наҷот ёфта метавонистем, Исои Масеҳро лозим намеомад барои гуноҳҳои мо дар салиб меҳкӯб шуда бимирад.

1. Дар Ўфсӯсиён 2:8,9 гуфта шуда аст, ки чӣ гуна мо наҷот ёфта наметавонем. Наҷот натиҷаи

нест.

2. Мувофиқи ин оятҳо, мо ба воситаи

наҷот

меёбем.

Маънои калимаи “файз” соҳиб шудан ба он чизест, ки мо сазовораш нестем. Ин тӯҳфаи Худоест, ки мо лоиқи он нестем. Файз амали ихтиёрии касе нисбати мо мебошад. Павлус диққати моро ба он ҷалб мекунад, ки Худо ба мо раҳмдил аст, ҳарчанд ки мо сазовори он нестем. Ў ёдрас мекунад, ки файз “ҳадя” аст.

3. Дар Румиён 6:20-23 гуфта шудааст, ки ҳадяи Худо

аст.

4. Ин ҳадя аз тарафи кист?

Ҳадя маънои онро дорад, ки касе ба мо тӯҳфа пешкаш мекунад ва мо метавонем онро рад ё қабул кунем. Дар Ўфсӯсиён 2:8-9 гуфта мешавад, ки бовар ягона роҳи ба даст овардани ҳадяи илоҳии наҷот мебошад.

Аммо бовар чист? Он боварӣ ва умедро мефаҳмонад. Наҷотро мо ба воситаи бовар ба Исои Масеҳ соҳиб мешавем. Ба Исои Масеҳ барои наҷот

боварӣ доштан, яъне аз ҷониби Ӯ бахшоиши гуноҳҳо ва ҳадяи ҳаёти ҷовидонаро умед доштан аст.

Агар мо ба Исои Масеҳ бовар кунем, мо мефаҳмем, ки Ӯ барои гуноҳҳои мо мурд ва метавонад моро бахшида, ҳаёти ҷовидона диҳад. Мо боварӣ дорем, ки танҳо Ӯ метавонад моро наҷот диҳад. Мо қарор медиҳем, ки ҳаёти худро ба дасти Ӯ месупорем.

Бовар бояд ба Исои Масеҳ бошад

Дар китоби нома ба Румиён равшан гуфта шудааст, ки ҳадяи ҳаёти ҷовидонаи Худо дар Худованди мо Исои Масеҳ мебошад.

5. Мувофиқи суҳанҳои Исо, чӣ хел мо бояд назди Худо биёем? (Юҳанно 14:1- 7)

---

6. Исо дар бораи Худ дар Инҷили Юҳанно 14:6 чӣ гуфтааст?

---

7. Дар Инҷили Юҳанно 14:1 Исо мегӯяд: “Ба Худо ва _____ ИМОН оваред”.

Исо барои ба боварамон такягоҳе додан аз мурдагон зинда шуд ва бо ҳамин Ӯ ҳақиқати пешгӯи

Навиштаҳоро исбот кард ва ба мо умеди ҳаёти ҷовидониро дод.

Бовар дилпури буда, дар муносибатҳо бо дигарон нишонаи зарури аст. Мо бе бовари ба одамон ё чизҳо як рӯз ҳам зиндагӣ карда наметавонистем. Ҳар бор шумо бо бовар ба автобус дохил мешавед. Шумо бовар мекунад, ки он ба қисмҳо ҷудо шуда вайрон намешавад. Шумо ба маҳорати ронанда бовари доред. Шумо бовар мекунад, ки рақами автобус бо самти ҳаракат рост меояд. Айнан ҳамин гуна, ҳангоме ки ба бонк пул мегузаред, ба дигар одамон бовар мекунад. Ҳар боре ки мактуб мефиристед, шумо ба почта ва коркунони он бовар мекунад. Ҳар боре ки дохили биное мешавед, ба устувори он бовар кунед. Ҳар боре ки духтур ба шумо дору менависад, шумо бовари доред, ки аз он захира намешавед.

Албатта, мо дар давоми қору бори ҳаррӯзаи худ дар бораи бовари худ фикр намекунем. Бовар дар қору бори ҳаррӯза чунон табиист, ки мо онро бе саволу ҷавоб қабул мекунем. Аммо, агар шумо бовар кунед, ки Исои Масеҳ шуморо аз гуноҳ наҷот медиҳад, он гоҳ ин бовари оддӣ ҳаррӯзаи шумо бовари наҷотбахш мегардад.

Бовар бояд объекти ба худ муносиб дошта бошад. Гарави бовари наҷотбахш ба Исои Масеҳ он аст, ки Ӯ Наҷотдиҳандаи мост ва барои наҷот додани мо қудрат дорад. Ӯ Худои комил ва Одами комил аст. Одаме ки Исои Масеҳро қабул кардааст, ҳамон бовареро дорад, ки Худо талаб мекунад.

Дашноми бадтарин ба Исои Масеҳ – дидаю дониста, “Ман ба ту бовар намекунам” гуфтаи аст.

8. Мувофиқи 1Тимотијус 2:5, Худо

_____ аст ва _____ байни Худо ва одамизод низ яктост, ва он

---

9. Чанд роҳи наҷот аз гуноҳ мавҷуд аст? (Аъмол 4:12)

Бовар муносибатро бо Исои Масеҳ барқарор мекунад

Акнун мо медонем, ки барои наҷот мо бояд ҳадаи Худоро қабул намоем. Ва мо медонем, ки ин ҳада дар Исои Масеҳ аст.

Пеш аз он ки ба саволҳои зерин ҷавоб диҳед, Юҳанно 1:12 ва Румиён 8:14- 17-ро хонед.

10. Мувофиқи Юҳанно 1:12, барои бо Исои Масеҳ муносибатҳои шахси барқарор намудан чӣ бояд кард?

---

11. Вақте ки мо ба Исои Масеҳ боварӣ мекунем, ин ба муносибатҳои мо бо Худо чӣ гуна таъсир мерасонад? (ба Юҳанно 1:12 нигаред).

---

12. Вақте ки мо Исои Масеҳро шахсан қабул кардем, муносибатҳои моро бо ӯ мувофиқи Румиён 8:17 чӣ хел тасвир кардан мумкин аст?

---

13. Мувофиқи оятҳои зерин, ҳангоме мо ба Исои Масеҳ бовар мекунем, чӣ барои мо ҳақиқат мегардад?

а. Румиён 3:24 _____

б. Румиён 8:1 _____

в. Ғалотиён 3:26 _____

г. Ўфсӯсиён 1:7 _____

Бовар дилпурӣ ба наҷот меоварад

Агар мо ба Исои Масеҳ, ба бахшоиши гуноҳҳо ва ҳаёти ҷовидона бовар кунем, наҷот меёбем. Навиштаҳои Пок таълим медиҳад, ки Худованд моро дар паноҳаш нигоҳ медорад. Агар мо аз Худо рӯй нагардонем, ҳадаи наҷоти боре қабулшуда пас гирифта намешавад.

Асоси дилпурӣ ба наҷот дар ҳамин аст, ки боваркарда ба ваъдаи Сухани Худо оиди он ки ӯ то абад наҷот ёфтааст, боварӣ дорад. Худо мехоҳад, ки ҳар як боваркарда чунин дилпурӣ дошта бошад.

Оятҳои зеринро хонда, сабабҳоеро, ки мувофиқи онҳо боваркарда дар Исои Масеҳ наҷот ёфтааст, навишта гиред.

14. Юҳанно 10:28- 29

Румиён 8:30

Яҳудо 24

Ибриён 7:25

Румиён 8:35- 39

Ўфсӯсиён 4:30

---

15. Мувофиқи оятҳои зерин, чаро мо дар наҷоти худ дилпурем?

1Юҳанно 5:10 - 13

Румиён 8:16

Наҷот дар марги Исои Масеҳ асос ёфтааст. Дилпури ба наҷот дар гуфтаҳои равшани Навиштаҳои Пок асос меёбад.

Мо дарси 3-ро бо баёни он сар кардем, ки мувофиқи Навиштаҳои Пок, масеҳиён боваркардагонанд. Шумо ин дарсро қариб тамоми кардед. Акнун вақте расид, то ба шумо савол диҳем, ки оё боварӣ доред, ки Исои Масеҳ гуноҳхоятонро бахшид? Биёед, натиҷаи он чизеро, ки мо дар ин дарс аз худ кардем, барорем:

1. Наҷот натиҷаи кӯшишҳои одамай нест.
2. Наҷот файзи Худо ба онҳост, ки сазовори он нестанд.
3. Наҷот ҳадяи Худо аст, ки метавонад қабул ё рад шавад.
4. Мо бояд ба Исои Масеҳ ба хотири наҷотамон бовар кунем.
5. Наҷот ҳеч гоҳ наметавонад гум карда шавад.

Акнун вақте фаро расид, ки шумо бояд қарори худро қабул кунед. Оё шумо ба Худованд Исои Масеҳ ҳамчун Наҷотдиҳандаи худ бовар мекунад?... Агар то ҳол не, оё шумо инро мехоҳед? Боварӣ ба Исо қарори шахсии шумост, ки дар назди Худо қабул мешавад.

Дар хотир доред, муҳим он аст, ки бо кадом роҳ бахшида шудани гуноҳхоягон мумкин аст? Шуморо аз бихишти осмонӣ чӣ бозмедорад? Ба шумо барои ёфтани ҳаёти ҷовидон чӣ монеа мешавад? Марги Исои Масеҳ дар рӯи салиб сарчашмаи бахшоиши гуноҳкорон мебошад. Шумо бояд ба Исои Масеҳ бовар кунед, то ки Ӯ гуноҳҳои шуморо бахшида, ҳаёти ҷовидон бахшад.

Агар шумо хоҳиш доред, ки худро ба Худованд Исои Масеҳ ҳамчун ба Наҷоткори худ супоред, ба Ӯ (дар дуо) гӯед, ки шумо гуноҳкореда ва худро аз азобҳои абадӣ барои гуноҳҳои кардаатон наҷот дода наметавонед ва Худованд Исои Масеҳро чун Наҷоткори худ қабул мекунед ва дар наҷоти худ танҳо ба Ӯ умед мебандед.

Одами бузургтарин

Имтиҳони 3

1. Мо аз ҷониби Худо наҷот ёфта метавонем, агар мо
  - а. барои ўхтиёҷи ибодатгоҳ ва корҳои хайр пули бисёр диҳем;
  - б. аз корҳои дунявӣ дур шуда, дар ҷои пок гӯшанишин шавем;
  - в. бо Исои Масеҳ муносибатҳои шахсӣ пайдо кунем;
  - г. дуруст дуо кунем ва дар ҷамъомадҳои динӣ иштирок намоем.

---

2. Мувофиқи Ўфсӯсиён 2:8- 9, мо
  - а. бо корҳои нек наҷоти Худоро сазовор мешавем;
  - б. на бо корҳои нек, балки ба воситаи бовар ва файз наҷот меёбем;
  - в. аз ҷониби Ҷаҳонҷамъоати динӣ шуда, наҷот меёбем;
  - г. бо ҳаёти пок сазовори наҷот мешавем.

---

3. Чӣ тавр мо наҷот меёбем?
  - а. тӯҳфа гирифта
  - б. мукофот гирифта
  - в. музди кор гирифта
  - г. мукофотпулӣ гирифта

---

4. Исои Масеҳ гуфта буд, ки Ў
  - а. яке аз роҳҳои бисёрест, ки назди Худо мебарад;
  - б. хубтарин роҳест, ки одамро назди Худо

- мебарад;
- в. ягона роҳест, ки одамро назди Худо мебарад;
- г. на он роҳест, ки назди Худо мебарад. _____

5. Исо имконияти ба Ҷ бовар карданро ба мо дод,
чунки Ҷ

а. ҳар касеро, ки ба Ҷ бовар мекунад,
қабул мекунад;

б. аз мурдагон зинда шуда, инро ба одамони
бисёр исбот кард;

в. Навиштаҳои Покро навиштааст;

г. касони ба Ҷ итоат намекардаро бо марг
ҷазо медиҳад. _____

6. Бовари оддӣ бовари наҷотбахш мегардад,
агар мо

а. ба корҳои неки худ бовар кунем

б. ба ҷамоати динӣ бовар кунем

в. ба Покон бовар кунем

г. ба Худованд Исои Масеҳ бовар кунем. _____

7. Ягона шахсе ки одамро бо Худо пайваст мекунад,

а. ҷамоати динӣ мебошад

б. яке аз покон мебошад

в. Худованд Исои Масеҳ мебошад

г. фаришта Ҷаброил мебошад. _____

8. Барои фарзанди ҳақиқии Худо шудан мо бояд

а. ба Худованд Исои Масеҳ бовар кунем;

б. аъзои ҷамоати динӣ шавем;

в. ба наздикон меҳрубон бошем;

г. ба номи Исо ғӯта гирем. _____

9. Мувофиқи 1Юҳанно 5:11- 13

а. мо наметавонем донем, ки мо наҷот ёфтаем;

б. оиди ҳаёти ҷовидона далел вучуд надорад;

в. мо барои наҷот ёфтани ба Исои Масеҳ
мӯҳтоҷ нестем;

г. мо метавонем донем, ки наҷот ёфтаем. _____

10. Мувофиқи 1Қўринтиён 15:3, Худо барои наҷот
додани одамон чӣ кард?

а. фармуд, ки одамон аъзои ҷамоати динӣ шаванд.

б. фармуд, ки одамон ба дини аҷдодонашон бовар
кунанд.

в. фармуд, ки одамон зиёрати динӣ кунанд.

г. Исои Масеҳро барои қурбон шудан фиристод.
_____

Дар ин бора шумо чӣ мегӯед?

Аз кучо шумо медонед, ки дар ҳақиқат наҷот ёфтаед?

Ҷавоби шахсии ман

Дар поён ҳар донишҷӯ метавонад оиди наҷоти
ҷони худ фикрашро озодона баён кунад.

Илтимос, ба саволҳои зерин ҷавоб гардонед. Вале
пеш аз он ки ба саволҳои зерин ҷавоб медиҳед, бояд бо

тамоми ҷиддият фаҳмед, ки радкунандагони Исои Масеҳ абадан аз ҳузури Худо дур мешаванд.

Хоҳишмандем, танҳо як пунктро интихоб кунед:

— То омӯхтани ин курс ман Исои Масеҳро ҳамчун Наҷотдиҳандаи худ ўътироф мекардам ва аз олами боло зода шуда будам.

— Ҳангоми омӯхтани ин дарсҳо ман Исои Масеҳро бо бовар қабул кардам.

— Акнун, ҳамин лаҳза ман Исои Масеҳро ҳамчун Наҷотдиҳандаи худ қабул мекунам.

— Ман то ҳол боварӣ надорам, ки наҷот ба воситаи Исои Масеҳ аст.

— Ман хоҳиши боваркарда шуданро дорам, вале мехостам оид ба саволҳои зерин маълумоти иловагӣ гирам:

Агар шумо саволе дошта бошед, марҳамат карда, ба дастурдиҳанда ё адреси зерин муроҷиат кунед:

Ҳангоме ки шумо ба саволҳои ин дафтар ҷавоб
гардонед, хоҳишмандем онро ба дастурдиҳандаи худ
диҳед ё ба адреси зерин, ки дар ин саҳифа зикр
шудааст, фиристед. Дар аввали варақаи имтиҳонҳо бо
хати хоно зикр намудани адреси худро фаромӯш
накунед.